

**[Johs. Christiansen.]**

Idrætten samler her i Landet i Hundredetusindvis af unge. Rammerne er snart i Orden, overalt i Byerne og ude over Landet ser vi i vore Dage smukke Idrætsanlæg til Raadighed for de unge. Tilbage staar vel nok endnu Ønsket om, at Idrætten kunde komme ind under den bedst mulige Ledelse. Dette er i hvert Fald ganske overordentlig vigtigt, og det er kun godt, om man ogsaa til den Side af Sagen nu for Alvor vil søge de fornødne Midler tilvejebragt. Jeg er her ganske enig i de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Alfred Andreassen og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har fremsat, om Vigtigheden af at faa saa gode Idrætsledere som muligt.

Maa jeg dog minde det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der sagde noget i Retning af, at denne Side af Sagen tilsyneladende ikke havde interesseret de skiftende Indenrigsministre synderligt, om, at der i de sidste Aar før den 29. August blev draget Omsorg for Bevillinger, bl. a. 40 000 Kr. til forskellige Instruktionskursus for Idrætsledere og 50 000 Kr. til særlig Uddannelse af Idrætsledere, det vil sige, at man allerede da havde Tanken henvendt paa det nyttige i og vigtige af at faa denne Side af Sagen bragt i Orden. Det kan den ikke siges at være fuldt ud nu, og det kan den navnlig ikke, fordi der mangler de fornødne finansielle Midler dertil, hvilket bl. a. fremgaar af det forelagte Statsbudget, hvor man til disse forskellige Formaal opererer med Beløb, saa vidt jeg husker, paa kun 270 000 Kr. alt i alt. Det er venteligt ud fra Betragtninger som disse, at Finansministeren har ment, at ogsaa Danmark bør velsignes med en saakaldt Tipstjeneste. At Forslaget skyldes Paavirkning fra vore Nabolande, kan næppe heller skjules. I Sverige synes Tipstjenesten baaret frem af en uimodstaaelig Folkestemning. Saa vidt jeg forstaa, udstedtes i 1923 et Forbud mod den Slags Form for Totalisatorspil, men Tipstjenesten eller Tipsbevægelsen trodsede ikke alene et saadant Lovforbud, men ogsaa en Række Domskendelser, og vistnok i 1934 syntes Slaget at være endelig vundet, en officiel Tipstjeneste i Sverige blev fra nu af en officiel anerkendt Affære.

Det Lovforslag, der foreligger til Behandling her, motiveres bl. a. med, at Idrætsorganisationerne gentagne Gange har presset paa over for Finansministeriet. Dette er sikkert rigtigt, men naar et saadant Pres er søgt udøvet, skyldes det formodentlig den indre Grund, at Idrætten hidtil har været, skal vi sige, noget karrigt behandlet. Hvis

vor Idrætsledelse i Stedet for havde mærket en stigende finansiell og indenrigsministeriel Interesse for det store opdragende Arbejde, der udføres inden for vore Idrætsforeninger, og hvis en saadan Interesse var blevet vederlagt med de fornødne Bevillinger, vilde vore Idrætsledere næppe have anstrengt sig saa stærkt for at faa netop Tipstjenesten indført, i alt Fald turde der vistnok være nogenlunde Enighed blandt danske Ungdomsledere om, at udvidet Adgang til Spillelidenskabens Tilfredsstillelse ikke hører til de Maader, man helst ønsker anvendt for at skabe sunde Sjæle i sunde Kroppe. Men Idrætslederne mærkede altsaa ikke nogen særlig kontant Forstaaelse hos de paagældende Myndigheder, og saa valgte man at søge Hensigten naaet ad en Omvej. Det foreliggende Lovforslag viser nærmere, hvad den Omvej hedder. Jeg kan godt sige lige ud, at jeg langt vilde have foretrukket den normale Vej ogsaa i denne Sag. Der er for mig ikke noget tiltalende i, at Staten nu instituerer en ny Form for Spil her i Landet, endda et yderst effektivt Spil, saa vist som det paa Grund af sin Art vil blive drevet af saa at sige hele Befolkningen — Børn dog undtaget, staar der i Loven. Ja, hvis man kan tro, at Lovforslagets § 9 vil kunne holde, hvad den naturligvis ikke kan. Hvordan tror man det muligt at holde Børn og unge Mennesker under 18 Aar fra at sætte en 25-Øre eller to paa Favoritholdet i en spændende Fodboldkamp f. Eks.? Nej, man vil sikkert gøre klogt i at stryge § 9 ud fra den Tankegang bl. a., at der ikke er noget vundet ved at vedtage noget, der kun vil udvide Antallet af Lovovertrædere til det helt uforsvarlige. Vil man sige A i denne Sag, maa man ogsaa sige B. Grænsen ved 18 Aar vil lige saa lidt som nogen anden Aldersgrænse kunne holde i Forbindelse med en Folkeforlystelse som denne.

At Lovforslaget gaar i Udvalg, betragter jeg som givet under Hensyn til de mange Enkeltheder, der skal drøftes, og de Oplysninger, som endnu mangler — bl. a. maa man nok spørge, om Tipstjenesten virkelig skal kunne sluge 4½ Mill. Kr. aarlig i Administrationsudgifter. Men lad dette eller hint Spørgsmaal ligge til Udvalgsarbejdet. Hvad det her drejer sig om, er Drøftelsen af de mere principielle Linier i Lovforslaget, og her er jeg, som allerede anført, principielt Tilhænger af, at man ad ordinær bevillingsmæssig Vej yder dansk Idræt den Støtte, den paa Grund af hele sin store Betydning for den opvoksende Ungdom har et billigt og rimeligt Krav paa.

Skulde det vise sig, at denne Tanke ikke